

حکومت‌های
۱۴۰ سال اخیر
در افغانستان
همگی پشتون
بوده‌اند، سیاست
حاکمیت نخبگان
نیز تأکید بر زبان
پشتو و تلاش برای
اهمیت مضاعف
آن بود. در حالی که
در میدان عمل
زبان فارسی است
که میان مردم
رایج است. زبان
فارسی نه تنها در
افغانستان، بلکه
در منطقهٔ ما حکم
زبان مشترک و
بین‌المللی را دارد

بیشتر مخالفین کسانی هستند که در زندگی خود مشکل جدی معیشتی دارند.

اصغری در این خصوص گفت: برخی شهرها مثل تبریز و برخی استان‌های شمالی و بعضی از شهرهای استان بوشهر به‌طور قانونی ورود افغانستانی‌ها ممنوع است. همچنین اصغری به پذیرش اجتماعی عمومی مردم دربارهٔ حضور افغانستانی‌ها در کشور اشاره داشت. این پذیرش ناشی از نقاط اشتراکی است که میان دولت در جریان است.

استاد موسوی در همین خصوص و با تأکید بر اهمیت زبان فارسی در افغانستان گفت: با وجود تفاوت قومیتی در افغانستان زبان جاری در این کشور زبان فارسی است. با وجود اینکه حکومت‌های ۱۴۰ سال اخیر در افغانستان همگی پشتون بوده‌اند، سیاست حاکمیت نخبگان نیز تأکید بر زبان پشتو و تلاش برای اهمیت مضاعف آن بود. در حالی که در میدان عمل زبان فارسی است که میان مردم رایج است. زبان فارسی نه تنها در افغانستان، بلکه در منطقهٔ ما حکم زبان مشترک و بین‌المللی را دارد. همچنین در حال حاضر خدمات فارسی‌زبانان افغانستانی در کشورهای اروپایی برای زبان فارسی بسیار درخور توجه است.

تفاوت فرهنگی دو کشور هم زیاد نیست و فقط جایی برجسته می‌شود که بر غرور ناسیونالیستی افراد دست گذاشته شود. در همین راستا و براساس آمار نیز در مناطقی که تماس میان افغانستانی‌ها و ایرانیان وجود داشته است ۴۰ درصد افراد معتقدند فرهنگ میان ایران و افغانستان بسیار نزدیک است؛ این در حالی است که در مناطقی که افغانستانی‌های کمتری وجود دارد، این عدد به ۲۳ درصد کاهش می‌یابد.

تکاوران در خصوص انگارهٔ ذهنی تفاوت نژادی میان ایرانیان و افغانستانی‌ها گفت: ۴۳ درصد از پاسخ‌دهندگان پیمایش ۱۳۹۸ معتقد بودند که بین ایرانیان و افغانستانی‌ها تفاوت نژادی وجود دارد که ۲۷ درصد از این افراد از دواج با افغانستانی‌ها را با آلوده شدن نژاد ایرانیان همراه می‌دانند. قسمت دوم نشست با موضوع تابعیت فرزندان مادری ایرانی دنبال شد. در این خصوص تکاوران به توضیح شرایط تابعیت فرزندان مادری ایرانی‌ها پرداخت: تنها ۷ کشور هستند که زنان نمی‌توانند از بدو تولد تابعیت خود را به فرزندان منتقل کنند که ایران هم یکی از این ۷ کشور است. آخرین قانون قابل‌اجرا در خصوص تابعیت مادری ایرانی‌ها مربوط به سال ۱۳۹۸ است که مشکلاتی همراه دارد. یکی از آن‌ها این است که با وجود پذیرش ازدواج شرعی برای دریافت تابعیت در متن قانون، در آئین‌نامهٔ اجرایی تنها ازدواج ثبتی را ملاک در نظر گرفته‌اند. همچنین در آخرین شیوه‌نامهٔ اجرایی شرط مهلت زمانی برای دریافت استعلام از نهادهای امنیتی حذف شد و به همین خاطر بعضی از افراد نزدیک ۳ سال است که منتظر تأیید نهادهای امنیتی هستند.

محمد اصغری در این خصوص گفت: در طول ۳ سال گذشته در سیستان و بلوچستان از ۶۲ هزار درخواست تنها ۴ عدد از آن‌ها پذیرفته شده است. تبعات فرهنگی این نادیده‌انگاشتن درخور توجه است؛ زیرا ما الان بانسل سوم فرزندان مادری ایرانی مواجه هستیم. این افزایش باعث می‌شود شما با زنجیره فریب‌شده‌ای مواجه شوید که وقتی آن‌ها را به رسمیت نشناسید، دغدغه‌های امنیتی بیشتری داشته باشید. حتی در زمان تصویب و اصلاح قوانین ما شاهد موج جدی افغان‌هراسی در رسانه‌های کشور هستیم. اگر برای این مشکل چاره‌اندیشی نشود، به معضل همیشگی و معلق تبدیل خواهد شد که حتی توان سیاست‌گذاری را از ما خواهد گرفت.

تکاوران در خصوص آمار مادری ایرانی‌ها افزود: براساس تنها پیمایش در زمینهٔ مادری ایرانی‌ها که وزارت رفاه در سال ۱۳۹۶ انجام داده است، بیشترین ملیت شوهران از افغانستان و عراق و پاکستان بوده است. همچنین بیشترین استان‌های محل سکونت مادری ایرانی‌ها خراسان رضوی،